

Kind _____ סוג _____

Arch. No. מס' ארכיוני
אסעי"י Q1769

Eshn. Gr. עדה / Country ארץ, ישוב / Informant המסרן
במרחביה / רבקה ברסוקר
Date תאריך / Language שפה / Recorded by נרשם על ידי
1959 / עברית / נחמה ציון
Tale title שם הסיפור
הוסלקה וגואלה הממלא עבודות קשות.

*

תלך לא אדע לאן, ותביא לי לא אדע מה
או: הנסיכה שהסתכסכה עם אביה, ובעלת האוב
או: כדור ומערת הקסמים
או: אחי ישראל קל

נסיכה אחת יפיה מרוסיה: הסתכסכה באחד הימים עם אביה, וכתוצאות סכסוך זה כעס אביה מאד וחמתו בערה בו עד אשר גרשה מעל פניו. בבושת פנים ובשמלה אחת רק לעורה עזבה אף היא הנסיכה את בית הוריה. והיות שהיתה לה בעלת אוב אשר רגילה היתה להתייעץ אהה בכל ארחות חייה, ובכך בצר לנסיכה מאד, פנתה היא אף הפעם לבעלת האוב לשמע אה אשר תיעץ לה, ומה דברים יהיו בפיה של בעלת האוב אולי תוכל היא לטכס עיצה ועזר תעזר לה במצוקתה. חשבה הנסיכה. וכאשר חשבה כן עשתה. הלכה היא לבעלת האוב, השתיים: היא ובעלת האוב ישבו בצוותא ובמר לבה עליה שפכה הנסיכה את כל לבה בפני בעלת האוב. זו הקשיבה אך לא כרגיל נהגה ור בעלת האוב בפעם, כי במקום לנחמה וליעץ לה לנסיכה כיצד לשוב לחיק הוריה הרגישה הנסיכה שההפך מזה, כי בעצותיה של בעלת-האוב הפעם יש דרך זמומה להרעת המצב בינה ובין אביה. הנסיכה שלא הבליגה על חוצפתה של בעלת האוב, העירה לה על זאת. בעלת האוב הגיאה לא השלימה עם זה שזו הנסיכה אשר תמיד ביראת כבוד התיחסה לדבריה מתנהגת בה הפעם בזלזול אף מוכיחה על זה. מה עשתה בעלת האוב? קמה ממקומה פתאם נצבה בפני הנסיכה וקללחה, שהפוך תהפך מיד לרוסלקה. שהיא נסיכת הים. וגאל תגאל מהים רק ע"י בן אדם שעבודתו על ימים. כאשר בעלת האוב אמרה כן היה. הנסיכה נהפכה לרוסלקה וצללה לעמקי הים. וכך עברו ימים, שבועות, חדשים ואף שנים והגואל ממנה והלאה. הנסיכה התרגלה למצבה זה אף השלימה אתו. צמחי הים היו לחם חוקה ודגי הים וכל השורץ בים וביבשה היו חבריה וידידיה, ומצמחי הים על גווניהם הרבים היתה אורגת כל מיני מלאכת מחשבת להפליא, שחוננה בהם מאת האל. וכמה אלו הדו חיים החיים בים וברצונם ביבשה, היתה גם נסיכתנו הרוסלקה. צוללת המימה ועולה על היבשה לארוג, כך ארגה ימים על ימים שטיחים נפלאים. והנה באחד הימים עת צללה הנסיכה כרגיל המימה, להעלות מנבכי הים עשבים מגוונים לשיחיה אשר ארגה, הרגישה היא פתאם בהתגעשו של הים מאד מאד טרם הרגישה היא כזאת כל עוד היתה רוסלקה. באותה שעה מעל ראש צלילחה הפליגה אניה על רב חובלה מלחיה וסחורתה, הפללגו הכל למחוז חפצם, אך בהתגעשו של היסל לפתע חדרו גלי הים בהתקצפם לתוך האניה והפכוה על כל מלחיה וסחורתה, הכל הלך לטמיון וכל מלחיה המסכנים טבעו. רק אחרי התאבקות עם הגלים ועם גורל החיים המר נצל במר נפשו רב החובל, אחרי גלי המות שאפפוהו את רב החובל ואחרי שראה שכל מלחיו פספו, בקש אף הוא את נפשו למות. והנה בתוך כל אלו ובתוך כל מחשבותיו וסרעפיו הנוראים מצא הוא את עצמו פתאם על שרטון בדול ומה תמה עד למאד שלקאתו צצה דמות אשה מקסימה, לכתחילה חשב שחזה חזה חזון, או חלום חלם. אף נסיכתנו זו הרוסלקה תמהה פתאם למראה עיניה כי רב החובל הנצל היה אף הוא גבר מ"שכמו ומעלה" יפי תואר ויפי מראה. הרוסלקה שעלתה מהמים נראתה הפעם יפה שבעתים מחמיד והשנים קסמו איש את רעהו, ביפים ובמצבם המיוחד, בין שמים וארץ וים, עוץ השמים ודגי הים למיניהם, פתאם נמצאו השנים כחיה ואדם בגן העדן, הנסיכה הרוסלקה הרגישה בהשתוממות האיש, חיש פנתה היא אליו ואמרה: אל תירא אישי! לדבריה אלו תמהה הוא שבעתים ושאלה למה ירמזון דבריה? קודם כל אביב לך אוכל אמרה הנסיכה, אחר כך נשב שבת אחים גם יחד ואספר לך כיצד ואיך באתי עד הלום.

Kind	סוג
------	-----

Arch. No.	מס' ארכיוני
אטע"י 1769b	

Ethn. Gr.	עדה	Country	ארץ, ישוב	Informant	המסרן
Date	תאריך	Language	שפה	Recorded by	נרשם על ידי
Tale title					שם הסיפור

היא צללה לעמקי הים והעלתה עשבי הים אשר סגלה לעצמה לאכילה האכילתהו אף הוא. הוא אכל שבע ונרגע. אחרי זה עזרה לו מהשרטון לעבור בשחיה ליבשה. השנים ישבו על "שטיח" אשר ארגה מעשבי הים ושוחחו ואה כל לבה ספרה לו ברב קשב הקשיב הוא לדבריה. אף הוא ספר לה, שהוא בן מלך אשר נפשו חשקה בו רק לעבור ימים ולכן למד הוא מלאכת והשגחת רב חובל, עד אשר קרהו מקרה זה בהתהפכה של אניתו ובהספם של מלחיו היקרים. הנסיכה המשיכה ואמרה לרב החובל שאחרי שבעלת האוב קלתה אף אמרה לה שבאל תגאל ע"י בן אדם שיעבור בים. כמובן שהוא הרגיש ברמז זה אף שמח וכל עצמותיו ששו לזה בהיותו בטוח שהוא הוא הגואל, של הנסיכה.

עברו מספר ימים להיותם יחדיו כי נקשרו השנים רב החובל והנסיכה, מאד מאד. פנתה הנסיכה אליו ואמרה לו נסע חסע לאחת מערי החוף ומכר חמכר שטיח אשר ארגתי מעשבי הים ובכסף תקנה לי חוטי צמר, משי, ואף חוטי זהב. ובהם אארג שטיחים יפים כיד הטובה עלי אשר ברכני ה' ואתה תמכרם ועליהם תהיה פרנסתנו ומחיתנו. טוב ענה רב החובל זה בן המלך. אך איך להגיע למחוז חפצנו לעיר חוף? עודם מדברים הרגישו באופק אניה, האניה הלכה והתקרבה עד הגיעה אליהם. בכבוד רב וברצון כביר העלוהו צוות האניה. הוא בא לאחת מערי החוף הציג את השטיח אשר הנסיכה רקמה מעשבי הים, הכל הסתכלו בהתפעלות על השטיח ורבים היו הקופצים עליו, אך אשר מכרו היה למכרו בהגרלה, והזוכה בו שמח שמחה גדולה, אף הוא בן מלך שמח, על אשר נשקל ע"י טבין וחקילין בעין יפה מאד. הוא חזר לנסיכתו ספר לה כיצד תמהו הכל והתפלאו על מעשי ידיה להפליא, ועל הכסף הרב אשר שקלו ע"י. אף הביא לה כמבוקשה חוטי צמר, משי, וזהב מגוונים שונים, היא רקמה ושדרה את השטיחים, החדשים ושוב שלחה למכירה ע"י רב החובל לשעבר הוא בן המלך הנצול הוא בא שוב אל אחת מערי החוף, ושוב הכל התפלאו על מלאכת מחשבת זו, והפעם הביא הוא למכירה שטיחים אחדים והנה התחילו השטיחים לעבור מיד ליד, לאנשים אשר היו בשוק עת הצעו את שטיחיו, ופשוט התחילו לריב איש עם רעהו כל אחד רצה לזכות בשטיחים נפלאים אלו, לסוף אחרי העלאת מברם של השטיחים ע"י אחת מנשי הצר המלך אשר הזדמנה אף היא בשוק בזמן הזה, נמסרו ונמכרו לה כל השטיחים שבן המלך הוא רב החובל הביא למכרם. הוא קנה שוב כמות גדולה של חוטי צמר, משי, וזהב, והנסיכה היתה ביתר חשק אורגת ואורגת, והוא נוסע תמיד לערי חוף שושים ומוכרם בעיקר לנשי הצר, ובכלל לכל אנשי ונשי האצולה. והנה באחד הימים בראות פתאם המלך, באחד מחדריו ממפוארים מקושטים בשטיחים נפלאים אשר קודם לזה לא ראם, ובכלל יופי כזה של שטיחים עין לא ראם, חשב המלך ושאל מי רקם שטיחים אלו? ספרו לו למלך, שיש/ איש אחד אשר מדי פעם ופעם מבקר הוא ופוקד את עירם בשטיחים אלו. המלך ציווה על עבדיו להביא לפניו את האיש כאשר יופיע באחד הימים בשוק העבדים עשו כן, תכף אם הופעתו של רב החובל עם שטיחו בשוק, באו עבדי המלך והזמינוהו כצו המלך לארמון. הוא בא התיצב לפני המלך ושאל אותו למבוקשו. המלך שאל אותו מי ומי עושים את השטיחים הנפלאים הללו מעשה ידים להפליא, רב החובל ענה לו שהנסיכה היפיה אורגת, ורקמה ושזרת את בידיה הברוכות. תוכל לבוא עם נסיכתך אלי אמר המלך ותוכל להתנחל כאן על אדמתי כאן באחד הבתים היפים תוכלו לגור ואשחך תולל להמשיך לארג כיד הטובה עליה באין מחריד ומפריע. כי מאד מצאה חן עבודת נסיכתך להלל: שטיחים אלו עת אסתכל בם, יניסו ממני כל דאגות ממלכתי ויניסו כל יגון ואנחה מלבי עת אסתכל על הגוונים הנפלאים אשר בטעם כה

Kind	סוג
------	-----

Arch. No.	מס' ארכיון
אסעי"י 1769 C	

Ethn. Gr.	עדה	Country	ארץ, ישוב	Informant	המסרן
Date	תאריך	Language	שפה	Recorded by	גרסם על ידי
Tale title					שם הסיפור

רב והסתאמה כה רבה בקמדיים רקומים ושזורים, בקיצור שקוט ורגוע ארגיש את עצמי שיקוי טוב הם לי מכל שקוי אחר בעולם. רב החובל שמח על דברי המלך ועלץ בו לבו מאד הוא החווה קידה בפני המלך הודה למלך על כל דבריו ועל כל חסדו אשר הוא אומר לעשות, ובמרוצה חכף פנה הוא לבשר זאת לנסיכה. בשמע זאת הנסיכה, שמחה אף היא שמחה גדולה. ועוד באותו היום עברו הם לגור באחד מבתי המלך המפוארים. ושם המשיכה היא הנסיכה לארג בשקט ובשלוה, ופרנסתה היא ופרנסת רב החובל הוא בן המלך המשיכה להיות על אריגת השטיחים היפים והוא היה ממשיך ונוסע לכל ערי החוף למכרם. ותמיד מצטחק להתפעל והתפלאותם של האנשים באותם מלאכת המחשבת הנפלאה, ולא רוצים להמאין שיד אדם עושה זאת, כי גמר גמרו הכל אומר שמהשמים סועדים לנסיכה או בקסמיו שר הים מסייע לנסיכה. והכל שמחים העושים במלאכה, והקונים הנהנים מקנית השטיחים ומהסתכלותם בס, הכל הלך למישרים, נצולי הים היא הנסיכה הרוסלקה לשעבר ורב החובל הוא בן המלך גרים וחיים יחדיו בשלוה באין מחריד את מנוחתם. והנה ביום בהיר אחד הפרעה מנוחתם ע"י זה שבנו יחדיו של המלך איש חסדם, גדל והגיע לפרקו, וחשק פתאם מאד בנסיכה היפיפיה, אשר מיום ליום הלכה ויפתה. הנער שנפשו ערבה מאד לנסיכה, הלך והחזיר מים ליום ופניו לא היו לו עוד. המלך אשר לא ידע את אשר קרה לבנו ומדוע רעו פניו, קראו אליו ושאלו, בני מדוע רעים פניך? אל תכחד ממני דבר. בן המלך גילה לאביו את לבו כי רבה אהבתו לנסיכה היפיפיה, כשמע המלך את דברי בנו, אמר: אל לך בני לא יאה הדבר להפריד בן נאהבים הן חראה שאשת איש הנה האוהבים בלב ונפש איש את רעהו, אשר משמים הכריזו על אחדותם, ולא יכול היה להלהם אפילו הים נצל נצלו והם חיים מאושרים, והן לא חרצה שינטשו חלילה איש את רעהו? בשמע זאת בן המלך, הלך הוא מאת המלך ובכה. לא הוסיף הוא בן המלך לדבר עוד דבר, והלך ודעך מיום ליום. בכאות זאת המלך, שוב שאל את בנו לסיבת עגמומיותו זו ושתיקתו, שוב ענה כהן שחשקה נפשו מאד באשת האיש הזו הנסיכה היפיפיה, ומכרח הוא לשאתה לאישה ויהיה מה. בראות כך המלך אמר: טוב! אך הבה אטכס עיצה כיצד ואיך להוציא מידי הבעל את נסיכתו היפיפיה הן מכרח לי להיות פתוחן פה איזה שהוא חשב המלך וחשב, והנה באחד הימים, עת הנסיכה אורגה ורב החובל שלה יושבים ומשוחחים בצוותא מאושרים, עת הוא מספר לה על כל יפי הטבע אשר הוא עובר בנסיעותיו עת הוא נוסע למכירת השטיחים, והנה בתוך כל אלו באו וקדאוהו למלך. בלי יראה קם הוא ובא למלך, התיצב הוא לפניו ושאלו לרצונו, ומה תמה רב החובל לבקשתו הפתאומית של המלך שיביא לו חלב צפרים. המלך נתן לו שהות של שלשה ימים, עברו יומיים והוא רב החובל לא ידע כיצד להגשים צו זה, הנסיכה שהרגישה כי פניו לא כתמול שלשום שאלתהו לעגמה זו מה עושה כאן. אהוב לבה ספר לה מבוקשו של המלך. אל יראה ופחד! אמרה לו. לששה לו רו על אזנו. לחשה לו מספר מלים, ואמרה לו, צא השדה ולחשת את המלים הללו. הוא יצא לשדה כמצות הנסיכה לחש את המלים אשר הנסיכה לחשה לו על אזנו, וראה זה פלא. חכף הופיעה צפור פלאים עמדה ע"י הוא חלבה, והצפור נעלמה חיש מהר, הוא הביא את המלב למלך, מומחי המלך ניסו את החלב ומצאו שתרכובת החלב מתאימה לחלב צפרים. המלך קרא את בנו ואמר לו שוב, שעליו לשחרר את מחשבתו לזכות באשת האיש הנסיכה היפיפיה. הבן פנה אצת אביו בבכי גדול ומר. ושוב נפלו פניו שבעתים מבראשונה, ושוב שלח לאמר ע"י עבדו לאמר לאביו, שעליו להתחתן עם הנסיכה ויהי מה. בשמע זאת המלך שוב נכמרו רחמיו על בנו יחדיו, ושוב שלח לקרא את רב החובל, רב החובל בא הפעם מבוהל כי חכד מאד לבו וחשב מי יודע את אשר יבקש עתה המלך ממנו, וכאשר חרד כן היה,

Kind	סוג
------	-----

Arch. No.	מס' ארכיון
ד1769 אסע"י	

Ethn. Gr.	עדה	Country	ארץ, ישוב	Informant	המסרן
Date	תאריך	Language	שפה	Recorded by	נרשם על ידי
Tale title					שם הסיפור

שוב בקש ממנו המלך אח אשר נצבר מאדם, בקש המלך הפעם מעמו, להביא לו חלב לביאה, וחשב המלך הלביאה חססעלו את רב החובל ואז בנו יתחתן עם הנסיכה. שוב התהלך רב החובל בהעקת לבו ובתוגיונו. בראות הנסיכה שוב את מחמל ואהוב לבה כי עצוב הוא שבעתים, שאלתהו שוב לעצבה זו. שוב ספר לה את צו המלך הנורא, שצווה הפעם להביא חלב לביאה. והיאך יצשה זאת אדם, ולא ישוסע ע"י הלבאה והאריה יחדיו? אם תירא מחמדי! פנתה הנסיכה שוב פעם אליו. ושוב לחשה לו על אזהרו איזו תפילת סתר ואמרה, צא לשדה ואמרת תפילה זו שלש פעמים. שוב עשה כמצות נסיכתו האהובה יצא לשדה ולחש את התפילה, אשר נסיכתו לחשה על אזנו ג' פעמים. תכף אחרי הלחשה, הופיעה לביאה ניצבה ע"י והתבקשה להחלב. הוא הרכיך את עצמו וחלבה כחלב איש את כבשתו. וכצפור נעלמה גם הלביאה. הוא הביא את החלב למלך, שוב בדקו זאת מומחים אשר מצאו שנכון חלב לביאה לפני המלך. בראות זאת המלך שאיזו יד נעלמה עוזרת לאהוב הנסיכה, קרא הוא את בנו ואמר לו, ראה תראה בני לא נוכל לו לאהוב הנסיכה, הבה שית מאת הנסיכה, לא! לא! ... נתן בן המלך את קולו, אחת גמרתי אומר בלבי להתחתן עם הנסיכה ובאם לא למה לי חיים? בה רק בה חשקה נפשי, עזב את המלך והתריע על כך שיאבד את עצמו לדעת. בשמע המלך כך, שוב קרא את רב החובל, רב החובל בא במרוצה חיוור כסיד, כי ידוע ידע ששוב הגזר הגזרה עליו. וכאשר חשב כן היה, הוא הפיע למלך. ושאו למבוקשו, והנה מה תמה רב החובל שבעתים, עת המלך נחן צעקה ואמר לו: לך לא אדע לאן והבא לי לא אדע מה רב החובל יצא מאת המלך אבל וחפוי ראש, והלך הלוך ובכה על בואו לנסיכתו. בראותה זאת נבהלה ושאלתהו לבכיו, ענה רב החובל, נסיכתי היקרה והטובה! הפעם אבדנו מאת מלך. הפעם בכלל לא אדע יותר את נפשי. כי מה מוזרה הבקשה והצו את אשר הפעם המלך ביקש ממני. ומה הבקשה והצו מאת המלך? שאלה הנסיכה. הבקשה והצו הוא ענה רב החובל, הבקשה אשר המלך דרש ממני היא: לך לא אדע לאן והבא לי לא אדע מה השמעת פעם דבר כזה? הפטיר רב החובל בחלחלה. אל יראה! ואל פחד! הרגיעתהו גם הפעם הנסיכה. ואמרה: צא לשדה יקירי, ונגד עיניך יתגלגל לו כדור והמקום אשר הכדור יתגלגל יהיה במקום שומם רק שמים ואדמה יראו נגד עיניך ונהר בצד אחד של האדמה אשר תעמוד עליה. ותכיף להגיעך למקום זה תלחש בסתר לבבך את התפילה אשר הורתיך זה פעמים ג' פעמים תלחשנה ותלך אחרי החלב התגלגלותו של הכדור. כמצותה של הנסיכה רב החובל עשה בוא בא לשדה השמם בין שמים וארץ ולצדו האחד היה נהר. תכף לחש הוא את התפילה אשר נסיכתו הורתהו ג' פעמים לחשה, והנה כדבריה שק הנסיכה כן היה הופיע כדור אשר התגלגל לגדה של הנהר בראותו כן תיכף הוא צעד במהירות אחרי הכדור לבל יחפיצנה חלילה כי היא התגלגלה במהירות רבה כדרך התגלגלותה של כדור עלי אדמה. מגדת הנהר הכדור התגלגלה לסירה והתחילה הסירה לשוט עמה לגדה השניה של הנהר. הוא במהירות טפס סירה שניה אשר נמצאה ע"י הנהר באותו הרגע, קפץ אליה והשיטה אחרי סירת הכדור אשר הגיעה לגדה השניה, הכדור קפץ מהסירה על האדמה. כמעשה הכדור קפץ אף הוא מסירתו הכדור התגלגלה על פני האדמה זמן מה, רב החובל צעד אחריה, עד הגיעם למקום אשר האדמה פצתה את פיה. והכדור התגלגלה לתוך מערה. כמובן שהוא נכנס אחריה. המערה היתה מחולקת לחדרים, חדרים, ובאמצעיתה אולם גדול אשר באמצעיתו ניצב (אחו) תנור. הוא עתחבא מאחורי תנור זה. כי בלבו הרגיש פחד בפני כדור פלאים זה, ומאחורי התנור התחלל לנעשה, במערה זו. והנה פתאם שמע רב

Kind	סוג
------	-----

Arch. No.	מס' ארכיון
אסעי"י 21769	

Ethn. Gr.	עדה	Country	ארץ, ישוב	Informant	המסרן
Date	תאריך	Language	שפה	Recorded by	נרשם על ידי
Tale title					שם הסיפור

* הארכיון לפולקלור בישראל
ISRAEL FOLKLORE ARCHIVES

החובל את הכדור מדובב לעצמו נו אחי ישראלי"קל! תיכף שיופיעו כאן באולם הגדול שלחנות! מה השתומם פתאם רב החובל שבתוך האולם הריק הופיעו פתאם שלחנות ארוכים משני צדי האולם. עוד הוא מתפלא על פלא זה שמע הוא את הכדור שוב מדובב לעצמו ישראלי"קל אחי! על השלחנות שיופרשו תכף מפות לבנות צהורות כשלג, שוב תמה רב החובל כיצד צוו הכדור נמלא כהרף עין. עוד הוא מתפלא כסו השלחנות מפות יפות וצחות והנה שוב שמע את הכדור מדובב לעצמו אחי ישראלי"קל! תכף שיקיפו את השלחנות כסאות מהודרים, כמצוות הכדור כן היה, ושוב המשיך לשמע צוואת הכדור, בפנותו בסיסמה אחי ישראלי"קל! על השלחן שיופיעו מערכות צלחות, סכיכים, כפות ומזלגות, יפים ויקרים שעין לא ראתם עד הנה, ומאכלים שיופיעו על השלחן בטעמים ובריחים שחך עוד לא טעמם. ואף לא הריחם ומשקאות טובים ונעימים טובים יותר מאלו המופיעים על שלחנות מלכים. ככל אשר צווה הכדור לישראלי"קל כן היה. והנה ככלות כל הסחרים אשר נחוצים לאורחים מכובדים להסב ולאכל, שמע רב החובל פתאם את הכדור מצווה, אחי ישראלי"קל עכשיו הבא! הזמורת והשמיע כאן מנגינה שעוד אוזן לא שמעה מעולם מנגינה כה יפה ומקסימה. שכל התזמורת אף של המלכים הגדולים ביותר בעולם לא נגנוה ולא שמעוה. המצוות הכדור כן היה. רב החובל שמע את המנגינה והיא צדה את לבו יותר מאשר עיניו חאבו את האוכל הטוב אשר הוצב על השלחן והעלה ריח ניחוח באפו. לעולם שללו טוב המנגינה העבירתהו והוא הרגיש שהוא בן אלמות, כה טוב היה לו עז המנגינה השמיעה את קולה. עוד הוא בהרגשתו "בקקיע השביעי" ופתאם כמתעורר מחוך חלום שמע הוא את הכדור שוב פוקד: נו אחי ישראלי"קל שוב שלא יהיה כאן שום דבר כשם שלא היה כאן על פני האדמה שום דבר על התגלגלי לכאן. כאשר הכדור צוותה כן היה, המערה עלכל הטוב אשר היה בה לפני רגע התקוקנה. המום נשאר הוא רב החובל לעמוד, כי חשקה נפשו בכל הטוב אשר במערת הקסמים הכילה, בתוכה רק לפני רגע קט, ובעיקר חשקה נפשו במנגינה הנפלאה אשר אסמה לו לפני רגע, ואשב לא שמע כמוה אף פעם בבית אביו המלך. עוד הוא מתגעגע לכל הטוב אשר לפתע פתאם בא ולפתע פתאם נעלם הימנו ניסה אף הוא ופקד: כמו הכדור: אחי ישראלי"קל שוב שתחמלא כאן המערה שלחנות, כסאות וכלי זהב וכסף, ומטעמים ומנגינה בדיוק הכל כמו שהיה כאן לפני רגע קט ונעלם. כמצוות רב החובל המערה קסמה בחזרה את עיניו, והשלחנות נערכו שוב, בכל טוב במטעמים טובים שבעתים ממאכלי מלכים. הוא "הזמין" ... את עצמו להסב לשלחן. הוא ישב ושבע מכל טוב. ובעיקר שכע נחת והרוה את נפשו מצלילי המנגינה הנפלאה של התזמורת. אשר השכירתהו יותר מכל משקת יקר וטוב והסכים הוא לשמע כך את הנגינה ימים ושנים. אך הוא התנער ונזכר שעליו לחזור לנסיכתו הטובה, היקרה, והיפיפיה. אזי קם הוא ופקד, נו אחי ישראלי"קל שתעלם המערה על כל הטוב שבה, ושהכל יהיה פמקודם, והנה תכף נתמלא הצו ממש כשם שציוויה של הכדור היו מתמלאים. ברגע קט רב החובל מצא את עצמו ע"י גדת הנהר. במהירות הוא לקח אחת הסירה שבא אתה שט עד עברו השני של הנהר והגיע למלך. בבואו אמר לו למלך: אדוני המלך! בבקשה אני מזמיןך למקום נפלא. למקום לא אדע לאן והביא לך לא אדע מה יכול אתה גם להזמין את כל ידיך הפטיר רב החובל באומץ ובשמחה. איכן זה? שאל המלך, רב החובל הזמין לעבר גדת הנהר שבשדה. המלך העלה בזשרונו מקום זה וידע ששם המקום ההוא, וכיצד אומר הוא מזמין שהמקום נפלא הוא. הו! חשב המלך, רוצה הוא להערים עלי ולבישני בעיני כל השרים אשר אזמין, טוב ויפה חשב המלך אזמין את הכל ובהיות ששקר יתגלה הדבר,

Kind	סוג
------	-----

Arch. No.	מס' ארכיוני
-----------	-------------

אסע"י 1769

Ethn. Gr.	עדה	Country	ארץ, ישוב	Informant	המסרן
Date	תאריך	Language	שפה	Recorded by	נרשם על ידי
Tale title					שם הסיפור

-6-

אזי מתוך זה שאסור להבזות מלך ולהתקלם בו, הרג אהרנו ובני יתחנן אז עם הנפיקים הנסיכה היפיפיה, ויחמו ימי סבל בני. המלך הזמין את כל שריו וידידיו המלכים מכל העדים הגדולות אשר קשרים היו לו אתם והכל באו, והנה מה תמהו עיניהם בראותם את המקום שמם, התחילו הכל להחליף מבטים ולרמזו איש לרעהו, וחשבו ההשתגע המלך? להזמין למקום שמם זה, אפילו כסא לשבה עליו איך, ומהו הכל, והרבה מהשרים אף מהמלכים חשבו לעזוב את המקום לבשתו וכלימתו של המלך המזמין. רב החובל חכה לרגע המתאים ביותר, לרגע בו יוכל להתנסק מהמלך על כל הפחדים אשר הטיל עליו והנה ברגע שהכל כל המזמנים המזמנים חשבו לנטש את המקום, פקד הוא רב החובל ואמר. נו אחי ישראלי קל! שתכף תתגלה כאן המערה על כל הרה. כמצוותו כן היחה. פתאם מצאו הכל את עצמם באולם גדול אולם מקושט וגדול כאולם מלכים, עוד הם משתוממים לע פלא זה, המשיך רב החובל בשקט את ציוויו נו אחי ישראלי קל! האוכל הנפלא ביותר ומשקאות וכו' וכו' בכלי זהב וכסף שיופיעו חכף, כמצוות רב החובל כן היה האולם התמלא ריח ניחוח של המטעמים הכל הסבו לשלחנות והתענגו כי המלך פתח המכל הטוב שהוגש להם "ביד" הפלאית. עוד הכל אוכלים ושותים, וקנהנים מסעודת פלא זו, לחש שוב בשקט רב החובל ופקד נו אחי ישראלי קל אותה המנגינה הנפלאה מהתזמורת הנפלאה שתושמע חכף, כמצוותו כן היחה. נשמעה פתאם הזמורת ומנגינה שאזן לא שמעה כמוה מימיו מנגינת קסם זו, שהכל נכנסים בהשפעתה כבחלום טוב המעביר לחיי נצח את האדם. בראות רב החובל את הרושם הרב, וברגישו את התמזגותם של הכל עם המנגינה ואת השפעתה הרבה עליהם, נתן פתאם את ציוויו בשקט: נו אחי ישראלי קל ששמב לא יהיה כאן כלום. כמצוותו כן היה כהרף-עין הכל מצאו את עצמם עומדים על מגרש ריק ושומם בין שמים וארץ. כבהתחלה בעמדם שם רב החובל ניגש במעמד זה בפני כלם למלך ואמר: נו אדוני המלך? הלכתי לא אדע לאן והבאתי לך לא אדע מה כבקשתך אדוני המלך. בראות זאת המלך בוש ונכלם השפיל את עיניו ארצה ניגש לבנו ואמר: רואה אתה בני! לא נוכל לאיש הזה, איש פלא הנהו. זה אהוב הנסיכה. הן ניסיתו זה שלש פעמים ויוכל. והן לא לפי כבודו של אף מלך לצוות קשות בפעם הרביעי כי התגבר האיש זה שלש פעמים על דברים שאף בן אלמות לא היה מתגבר עליהם אנה בני! המשיך את דבריו המלך, חפש את בת זוגתך ממקום אחר וברב הימים בוודאי תמצאנה. הבן אף הוא הרכין את ראשו, בחשבו שצדקו דברי אביו בכלל, ועל כי נבצר מאתם לעשות דבר לאיש פלאים זה, בפרט. בשלים בן המלך עם גורלו לבקש את בת זוגתו ממקום אחר. והשגב והזוג זאת אומרת רב החובל והנסיכה היפיפיה היו חיי אושר כל ימי חייהם בחזרה בארמון המלך.

ועוד פואנט היכול להגמר:

ובאחד הימים אף נסעו לבקר את הוריהם אשר קבלום בהשתוממות ובצעקות שמחה העוד בנינו

בחיים?

ספרה רבקה ברסוקר ותיקה בארץ חלוצה מבסרביה.